

der ere bestemte for Fodgængere, hvor Cykkelkørsel er tilladt, bør den cyklende altid holde jævn Fart, naar han møder Fodgængere, ud for isolerede Huse bør de formindste Farten til en Fodgængers.

Art. 7. Cykkelkørsel kan midlertidig eller stedsbevarende ved kommunalt Raad helt eller delvis forbydes paa en offentlig Vej.

Bed ethvert af den saaledes forbudte Stræfnings Endepunkter skal Forbudet bekendtgøres ved Tavler, der opslaaes og vedligeholdes af Kommunen.

Art. 8. Alle Bestemmelser, der tidligere ere truffene for at regulere Cykkelkørselen, ophæves.

Art. 9 og 10 indeholde Raataleregler.

I saadant Tilfælde bør Cyklisten lytte den ham givne Opfordring til at gaa ud paa Vegen.

Ifølge Art. 7 kan der ved kommunale Bestemmelser udstedes Forbud mod, at Cyklister benytte en offentlig Vej helt eller delvis. I saa Henseende anser jeg det som min Pligt at gøre Dem opmærksom paa, at de kommunale Myndigheder bør indskrænke sig til i Tilfælde, hvor der kan være Anledning dertil, at angive bestemte Punkter af Vegen, hvor Cykkelkørsel kunde medføre Fare; men at De ikke kan ophæve de almindelige Regler i dette Reglement, særlig ikke Art. 2—6 inkl.

Bestemmelsernes Ensartethed er i Virkeligheden til Gavn saavel for Fodgængernes som for selve Cyklisternes Sikkerhed, saaledes som det er fremhævet af Ministrene i deres Cirkulære. Ved at give Regler for Fodgængeres, kørendes, ridendes og cyklendes gensidige Forpligtelser, vil det ny Reglements Bestemmelser formindste de foresaldne Ulykkestilfældes Antal og Rækkevidde og samtidig ophæve de for Cyklisterne sølelige Ulemper ved at underkastes uensartede Bestemmelser, idet de løre fra en Jurisdiktion ind i en anden. Jeg tilføjer, at de Herrer Mairer ville have at forelægge mig de nærmere Bestemmelser, de maatte træffe ved Anvendelsen af Art. 7.

Politipræsekten tilstæder endvidere Undertagelser fra den i Art. 3 givne Bestemmelse, samt forbeholder sig Ret til personlig at give Tilladelse til Sandevejsløb.

Løpine,
Politipræsekt.